

GYOKO ZDRAVESZKI

az úr az én pásztorom

(HÁZIKÓ A KÖLTŐZŐ MADARAKNAK, 2013)

1.
Elfelejtettem az imámat
üres
fecsegéseim között.

Mindig újra elfelejtem
az istent
a várótermekben és jegypénztárakban.

Ő nemes:
rá nem vonatkoznak az útlevél-ellenőrzések
és a repülőgép
menetrendek.

Mi ketten mindig külön utazunk
és mindig
mindenki egyedül
ér haza.

Nagyon hangosak bennem
az indulások és az érkezések hangjai.

Szükségünk van békés évszázadokra,
hogy újra megtaláljuk egymást

2.
Magamban suttogva kereslek.
Hogy szólítsalak
és ne üldözzelek.

Elfelejtettem az imát
üres
fecsegéseim között.

Elfelejtettem csendben maradni.
Nyugodtan ülni.
Várni.
Semmi nem gondolni.

Hunyorogva és mosolyogva
suttogva szólítalak:
az úr az én pásztorom
az úr az én pásztorom
az úr az én pásztorom

álom. idő. halál.

(KEDVESEM, 2017)

rosszat álmodtál rólam.
azt mondd, hogy vigyázzak e napokon,
ha vezetek. nos, vigyázok.
noha tudod, hogy az idő nem lineáris
és minden halálunk és születésünk
már bekövetkezett.

a test mindenre emlékszik

(DÉDALOSZ IKAROSZ, 2017)

kellenek napok nyugodtan ülni.
csukott szemmel csendben lenni. de
ébernek lenni és nyomon követni.
kellenek napok, apránként,
türelmesen élesíteni az elmét.
hogy ne fusson/cikázzon se az orr alatti

bizsergésre, se a háton
hidegrázásra, se egy idegrángásra
a fejtetőtől a talpakig.
oldalról kell létezni és
megfigyelni. szenvedély nélküli rajongó.
ítélet nélkül. eldobott kő nélkül. harag nélkül,
de öröm nélkül. vágyakozás nélkül. így vagy úgy.
felfelé. a kinti térből és időből.

és csak ezután lehet elkezdni.

hogyan a test emlékszik mindenre.
az anyád félelmére is
míg megfordultál
az anyaméhben.

RÓZSEVIVÓ